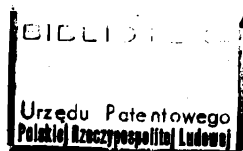

Opublikowano dnia 4 kwietnia 1955 r.

B 65 d 19/16

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ OPIS PATENTOWY

Nr 37441

Kl. 20 c, 10

Józef Budzyn

Poznań, Polska

Władysław Powolny

Poznań, Polska

Rama pojemnikowa do przewozu owoców miękkich, grzybów itp. w pojazdach zwłaszcza wagonach kolejowych

Udzielono patentu z mocą od dnia 22 marca 1954 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest rama pojemnikowa dla osadzenia na niej obok siebie w dowolnej liczbie warstw łubianek czyli płaskich prostokątnych koszyczków, zawierających owoce miękkie, jak jagody, truskawki, maliny itp. lub grzyby i podobne produkty, przeznaczone do umieszczania w dowolnym pojeździe zwłaszcza w wagonie kolejowym celem umożliwienia jak największego wykorzystania pojemności ładowniczej wagonu i zapewnienia jak największego bezpieczeństwa przewozu.

Przewóz wyżej wymienionych artykułów odbywa się dotychczas w łubiankach, które układają się bezpośrednio na podłodze wagonów warstwami na siebie normalnie najwyżej w czterech warstwach tak, że wagon zostaje wykorzystany zaledwie w 30% jego pojemności ładowniczej. Tego rodzaju ładowanie wagonu jest

jeszcze połączone z znacznymi innymi niedogodnościami wpływającymi na jakość tak przewożonego towaru. Łubianki wyścielające podłogę pojazdu ułożone w kilku warstwach bezpośrednio jedna na drugiej przesuwają się podczas toczenia się wagonu i zapadają jedne w drugie, powodując uszkodzenia miękkich owoców i innych produktów. Ponadto wskutek braku przewiewności owoc zaparza się często i szybko się psuje podczas przewozu.

Rama pojemnikowa według wynalazku pozwala na uniknięcie wszystkich tych wyżej przytoczonych niedogodności, przy czym umożliwia prawie całkowite wykorzystanie pojemności ładowniczej pojazdu, są one bowiem wykonane z dowolnego materiału, najlepiej drewna, w postaci rozbieralnej tak, że można je ustawiać i składać podczas samego ładowania, przy czym

po wyładowaniu wagonu z towaru można je rozbrać tak, że zajmują jak najmniej miejsca. Ramy pojemnikowe tego rodzaju mogą stanowić wyposażenie stałe dostarczane przez kolej lub też być przez spedytora dostarczane do przewozu wraz z towarem.

Ramę według wynalazku uwidoczniono dla przykładu na załączonym rysunku, składa się ona z części filarowych 1, złączonych rozpórkami 2, 2' o odpowiedniej długości nieco większej od średniej normalnej długości łubianek. Części filarowe i rozpórki ramy połączone są w dowolny sposób, np. klinami 3, 3', przy czym w filarach 1, 1' wykonane są szeregi otworów 4, przez które przetyka się listwy wspornikowe 5, posiadające najlepiej kształt leżący litery L, tak że krótsze ramie listwy wspornikowej 5 służy jako opór zabezpieczający ustawione łubianki przed przesunięciem się i spadnięciem z listwy wspornikowej. Rozstęp między krótszymi ramionami przeciwnych listw 5, 5' odpowiada długości normalnej łubianki, odstęp zaś między górną powierzchnią krótszego ramienia poszczególnych listw 5 oraz 5' od spodu tych listw jest nieco większy aniżeli normalna wysokość łubianki. Odstęp pomiędzy filarami 1, 1' może być dowolny, najlepiej jest go tak dobrać, ażeby był nieco tylko większy od wielokrotności szerokości łubianki tak, aby móc umieścić obok siebie między listwami 1, 1 jak najwięcej łubianek bez obawy ich bocznego przesuwu.

Przy naładowywaniu pojazdu, np. wagonu kolejowego, stosujący ramy pojemnikowe według wynalazku, postępuje się w następujący sposób: stosując wagon kolejowy oczywiście kryty, ustawia się, zaczynając od samych końców, po obu stronach drzwi z każdej strony pierwszą ramę pojemnikową przez przetkanie poprzez otwory 4, 4 itd. w filarach 1, 1 itd. listwy wspornikowe 5, 5 itd., 5', 5' itd., po czym zaklinowuje się poprzeczki 2, 2 itd., 2', 2' itd. tworząc w końcach wagonu sztywne ramy pojemnikowe, po czym na każdym poziomie listew wspornikowych układa się obok siebie opierając dno łubianek na listwach wspornikowych tak, aby łubianki nie mogły się przesuwąć wzdłuż swej osi podłużnej. Mając zapełnioną jedną taką ramę łubiankami, stawia się drugą ramę podobnie jak pierwszą i podobnie zapełnia się łubiankami. Postępując identycznie po obydwóch stronach wejścia do wagonu wypełnia się cały wagon ramami, pozostawiając wolne przejście między ostatnimi ramami w przejściu drzwiowym wagonu. W celu usztywnienia zespołu ram stosować można albo odpowiednie rozpórki, przytrzymujące ostatnie ramy wewnątrz wagonu w celu zabezpieczenia

ich przed przewróceniem się lub też ustawić kilka ram w poprzek przejścia wagonu tak, aby stały one pod kątem prostym względem ram ustawionych poprzecznie w wagonie. Tak naładowany wagon posiada wykorzystaną prawie w całości objętość ładowniczą, przy czym towar zabezpieczony jest całkowicie przed wstrząsami, gdyż nie ma obawy, aby górne warstwy łubianek spadły na niższe warstwy i przytłoczyły miękki ładunek, ulegający w tych warunkach transportu całkowitemu zepsuciu.

Ramę według wynalazku można oczywiście w szczegółach konstrukcyjnych, zwłaszcza jeżeli chodzi o sposoby łączenia listew i filarów oraz sposób ustawienia celem wypełnienia całej objętości ładowniczej wagonu, wykonać inaczej aniżeli to uwidoczniono na rysunku, nie wykraczając przez to poza ramy wynalazku.

Zastrzeżenia patentowe

1. Rama pojemnikowa do przewozu owoców miękkich, grzybów itp. w dowolnych pojazdach, zwłaszcza wagonach kolejowych, znamienna tym, że składa się z luźnych części konstrukcyjnych, jak filarów (1), rozpórek (2, 2') oraz listew wspornikowych (5, 5') złożonych w całość w sposób dający się łatwo rozbrać, przy czym w stanie złożonym części składowe ramy wspierają się wzajemnie, tworząc sztywną konstrukcję.
2. Rama pojemnikowa według zastrz. 1, znamienna tym, że części filarowe (1) są połączone ze sobą sztywno wspornikami (2, 2') np. przez zaklinowanie w otworach (3, 3') umieszczonych w filarach i/lub wspornikach.
3. Rama według zastrz. 1 i 2, znamienna tym, że listwy wspornikowe (5, 5') posiadają przekrój najlepiej w kształcie leżącej litery L, stanowiącej oparcie swym dłuższym ramieniem dla łubianek, swym krótszym zaś ramieniem zabezpieczenie dla nich przed ześlizgnięciem się.
4. Rama według zastrz. 1 — 3, znamienna tym, że odstępy pomiędzy górną powierzchnią krótszego ramienia poszczególnych listw wspornikowych (5, 5') a spodem tych listw są nieco większe od przewidywanej normalnej wysokości łubianki, przy czym rozstęp między filarami (1, 1) jest tak dobrany, że odpowiada wielokrotności szerokości jednej łubianki, rozstęp zaś między krótszymi ramionami listw (5 i 5') odpowiada normalnej długości łubianki

J ó z e f B u d z y n
i W ł a d y s ł a w P o w o l n y
Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

